

Damoclesbeleid - Beleidsregel artikel 13b Opiumwet

Inleiding

Integrale aanpak van hennepcultuur wordt op landelijk en decentraal niveau als zeer belangrijk beschouwd. Eerder, op 17 januari 2012, is door de burgemeester een convenant getekend waarmee publieke en private partijen zich hebben uitgesproken voor informatie-uitwisseling op het gebied van de aanpak van hennepkwekerijen. Dit convenant blijft van kracht. Dit beleid gaat echter verder: het geeft richting aan de manier waarop het bevoegd gezag, de burgemeester, gebruik kan maken van zijn bevoegdheid op grond van artikel 13b van de Opiumwet. Het gaat dan om het toepassen van bestuursdwang ten aanzien van woningen en lokalen waarin drugs worden verkocht of verstrekt of daarvoor aanwezig zijn én hennepkwekerijen. De bestuursdwang komt neer op sluiting van de woning of het lokaal.

Hierbij wordt aangesloten op een gezamenlijke sanctie-strategie, gebaseerd op de minimale voorstellen hierover van het Regionaal Samenwerkingsverband Integrale Veiligheid (RSIV). Die voorstellen zijn onderdeel van een in maart 2016 uitgebracht "Regionaal handhavingsarrangement bestuurlijke aanpak drugscriminaliteit". Het handhavingsarrangement is onderdeel van deze beleidsregel (bijlage 1). Voor zover hiervan wordt afgeweken volgt dat uit deze beleidsregel.

Doel

Het doel van artikel 13b van de Opiumwet is de preventie en beheersing van de uit drugscriminaliteit voortvloeiende risico's voor de volksgezondheid en het voorkomen van nadelige effecten van drugs op het openbare leven en andere lokale omstandigheden. Door toepassing van artikel 13b kan de woning of het lokaal niet meer voor drugsgerelateerde activiteiten worden gebruikt en daarmee wordt aan de uit drugsproblematiek voortvloeiende risico's een halt toegeroepen.

Als sprake is van drugscriminaliteit wordt de aantasting van de openbare orde zonder meer aangenomen en behoeft die aantasting niet door middel van feiten en omstandigheden te worden aangetoond.

Afbakening

Deze beleidsregel is van toepassing op de uitoefening door de burgemeester van de in artikel 13b van de Opiumwet neergelegde bevoegdheid ten aanzien van

- voor publiek toegankelijke lokalen en bijbehorende erven, inclusief horeca- en seksinrichtingen, tenzij hiervoor een afzonderlijk handhavingsbeleid geldt,
- niet voor publiek toegankelijke lokalen en bijbehorende erven, bijvoorbeeld bedrijfsruimten of loodsen en
- woningen en bijbehorende erven.

Definities

- a. Harddrugs: alle middelen die vermeld worden in lijst I van de Opiumwet.
- b. Softdrugs: alle middelen die vermeld worden in lijst II van de Opiumwet.
- c. Hennepkwekerij: een inrichting van welke aard ook, waarin anders dan voor strikt persoonlijk, eigen gebruik (maximaal 5 planten) hennep wordt geteeld, bewaard, bereid, bewerkt of verwerkt.
- d. Handel in drugs: het verkopen, afleveren of verstrekken van harddrugs of softdrugs, dan wel de aanwezigheid daarvan.
- e. Pand: een woning of lokaal.
- f. Lokaal: voor publiek toegankelijke lokalen en bijbehorende erven, inclusief horeca- en seksinrichtingen en niet voor publiek toegankelijke lokalen en bijbehorende erven, bijv. bedrijfsruimten of loodsen.
- g. Woning: een voor bewoning gebruikte ruimte. Onder woning kan derhalve ook een boot, caravan, woonwagen e.d. worden verstaan. Bewoning blijkt uit de Basisregistratie personen (BRP). Een persoon die incidenteel overnacht in een woning en niet op dit adres staat ingeschreven wordt niet aangemerkt als bewoner. Een voor bewoning bestemde ruimte die niet als woning wordt gebruikt kan worden aangemerkt als lokaal.
- h. Gebruik als woning: bewoning als bedoeld in artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).
- i. Gebruikershoeveelheid softdrugs: een hoeveelheid van minder dan 5 gram. Bij paddo's gaat het om 0,5 gram gedroogde en 5 gram verse paddo's.
- j. Gebruikershoeveelheid harddrugs: een hoeveelheid/dosis die doorgaans wordt aangeboden als gebruikershoeveelheid. Hierbij kan worden gedacht aan een bolletje, een ampul, een wikkel, een pil/tablet (in elk geval een aangetroffen hoeveelheid van maximaal 0,5 gram) en een consumptie-eenheid van 5 ml GHB.
- k. Handelshoeveelheid softdrugs: een hoeveelheid van meer dan 5 gram.
- l. Handelshoeveelheid harddrugs: grotere hoeveelheden zoals meer dan een bolletje, ampul, wikkel, pil/tablet en meer dan 5 ml GHB.

Juridisch kader

Op grond van het eerste lid van de Opiumwet is de burgemeester bevoegd tot het opleggen van een last onder bestuursdwang als in woningen of lokalen (bijvoorbeeld een hotelkamer, ruimte voor leden van een vereniging of gezelschap, bedrijfsruimte etcetera) drugs worden verkocht of verstrekt dan wel daartoe aanwezig zijn. De bestuursdwang houdt feitelijk in het sluiten van de woning of het lokaal. Op grond van de artikelen 2 en 3 van de Opiumwet is het verboden een middel als bedoeld in bij die wet behorende lijst I en II, dan wel aangewezen krachtens artikel 3a, vijfde lid, binnen of buiten het grondgebied van Nederland te brengen, te telen, te bereiden, te bewerken, te verwerken, te verkopen, af te leveren, te verstrekken of te vervoeren, aanwezig te hebben en te vervaardigen.

Artikel 4:81 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt dat een bestuursorgaan beleidsregels kan vaststellen met betrekking tot een hem toekomende of onder zijn verantwoordelijkheid uitgeoefende, dan wel door hem gedelegeerde bevoegdheid. Dit beleid is een beleidsregel in die zin.

Last onder bestuursdwang

Het opleggen van een last onder bestuursdwang op basis van artikel 13b van de Opiumwet is nader uitgewerkt in afdeling 5.3 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Het betreft een

herstelsanctie, gericht op het ongedaan maken, beëindigen of voorkomen van de overtreding. Bij de toepassing van een last onder bestuursdwang wordt een termijn gegeven waarbinnen de overtreder de woning of het lokaal zelf kan (doen) ontruimen en sluiten. Als hieraan niet of niet tijdig gehoor wordt gegeven volgt de feitelijke toepassing van de bestuursdwang, te weten: sluiting van de woning of het lokaal.

De last onder bestuursdwang wordt bekendgemaakt aan de overtreder en aan de rechthebbenden op het gebruik van het pand. De last berust op het pand en hierdoor is het in beginsel voor het bestuurlijk optreden niet van belang of de eigenaar, de huurder, de bewoner of een derde de overtreding heeft begaan. De feitelijke constatering van de overtreding van de Opiumwet is voldoende om over te gaan tot handhavend optreden.

Op grond van artikel 4:8 van de Awb dienen, voorafgaand aan de last, belanghebbenden te worden gehoord. Op die hoorplicht bestaan uitzonderingen (4:11 Awb), bijvoorbeeld als gegeven spoed zich tegen het horen verzet. Nu een begunstigingstermijn – ook al is die enkele dagen – wordt gesteld kan daarvan geen sprake zijn, en geldt ook de uitzondering niet die bepaalt dat de toepassing van de bestuursdwang alleen kan worden bereikt als de overtreder hiervan niet van tevoren op de hoogte is (gezien de gegeven begunstigingstermijn). Voorafgaand horen is dus verplicht. Dit kan zowel schriftelijk als mondeling.

Vanuit de effecten op de openbare orde en volksgezondheid heeft gebruikmaking van het door de Awb geboden alternatief, een last onder dwangsom, niet de voorkeur. De Awb zelf geeft aan dat niet voor een last onder dwangsom mag worden gekozen “als het belang dat het betrokken voorschrift beoogt te beschermen zich daartegen verzet”. Dit zou gezien die eerdere beschrijving dus wel het geval zijn, gelet op de doelstelling van artikel 13b van de Opiumwet die in paragraaf 2 van deze beleidsregel is beschreven.

Kostenverhaal

Op grond van artikel 5:25 van de Awb geschiedt de toepassing van een last onder bestuursdwang op kosten van de overtreder. In de last wordt dit aan de overtreder(s) meegedeeld. De kosten van de voorbereiding van de last zijn ook verschuldigd (ook als de bestuursdwang niet is toegepast wegens het feitelijk voldoen daaraan).

Het kan voorkomen dat zaken worden meegevoerd en opgeslagen om de last onder bestuursdwang te kunnen toepassen, als bedoeld in artikel 5:29 van de Awb. Zolang de verschuldigde kosten niet zijn voldaan kan de teruggave van zaken worden opgeschort.

Handelsvoorraad drugs

Volgens vaste rechtspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) is de burgemeester al bevoegd tot het opleggen van een last onder bestuursdwang als in een pand een handelshoeveelheid drugs *aanwezig* is. Voor toepassing van artikel 13b van de Opiumwet hoeft dus geen bewijs voor handen te zijn dat daadwerkelijk drugs worden verkocht, afgeleverd of verstrekt in of vanuit het betreffende pand.

Het verschil tussen handelshoeveelheid en gebruikershoeveelheid (particulier gebruik) wordt gegeven in de “aanwijzing Opiumwet” van het Openbaar Ministerie. Met betrekking tot harddrugs geldt: een hoeveelheid/dosis die doorgaans wordt aangeboden als gebruikershoeveelheid, zoals één bolletje, één ampul, één wikkel, één pil/tablet met in elk geval een aangetroffen hoeveelheid van maximaal 0,5 gram of een consumptie-eenheid van 5 ml GHB (GHB staat voor 4-hydroxybutaanzuur of gamma-hydroxyboterzuur, en wordt sinds de jaren '90 ook gebruikt als partydrug). Grotere hoeveelheden worden aangemerkt als handelsvoorraad.

Met betrekking tot hennep wordt in de Aanwijzing Opiumwet onder handelsvoorraad verstaan een hoeveelheid van meer dan 5 gram. Ten aanzien van het bezit van paddo's (Paddo is de in de loop van de jaren 1990 in Nederland en Vlaanderen populair geworden verzamelnaam voor de psilocybine en psilocine-houdende paddenstoelsoorten, een groep die vooral bekend is om haar hallucinogene en ook psychedelische werking) moet bij het bepalen van wat een geringe hoeveelheid voor eigen gebruik is een onderscheid worden gemaakt in verse paddo's en gedroogde paddo's. Onder een gebruikershoeveelheid wordt doorgaans verstaan 0,5 gram gedroogde paddo's en 5 gram verse (niet gedroogde) paddo's.

Bij overschrijding van de hoeveelheid die bestemd is voor eigen gebruik wordt aangenomen dat de drugs zijn bestemd voor verkoop, aflevering of verstrekking. Het tegendeel moet aannemelijk worden gemaakt.

Persoonlijke verwijtbaarheid

De bevoegdheid van artikel 13b van de Opiumwet is in beginsel gericht op het pand en niet tegen de eigenaar of bewoner. De bevoegdheid strekt ertoe de geconstateerde overtreding van de Opiumwet te beëindigen en te voorkomen. Hierbij is de persoonlijke verwijtbaarheid van een betrokkene geen bijzondere omstandigheid die ertoe zou moeten leiden om af te zien van sluiting, ook als aannemelijk is dat gebruikers (huurders) van een pand zonder medeweten van de eigenaar in of vanuit een lokaal of woning drugs verhandelen. Zie onder meer ECLI:NL:RVS:2010:BL8721 en ECLI:NL:RVS:2013:CA3702.

Woning of lokaal

De wet en rechtspraak maken een belangrijk onderscheid tussen woningen en lokalen. De toepassing van de sluitingsbevoegdheid (bestuursdwang) kan ingrijpende gevolgen hebben voor de bewoners van een woning (niet voor niets is de bescherming van het woonrecht als grondrecht verankerd). Als uitgangspunt geldt daarom dat een eerste constatering bij woningen wordt gevolgd door een waarschuwing, en niet door sluiting (Dit volgt onder meer uit de uitspraken van de ABRvS van 18 augustus 2015 en 7 januari 2016. Een waarschuwing houdt in dat de overtreder de gelegenheid krijgt de overtreding – de illegale handel in drugs – zelf te beëindigen, bijvoorbeeld binnen 48 uur). Onmiddellijke sluiting bij lokalen is wel de standaard.

De rechtspraak accepteert onmiddellijke sluiting van woningen wèl, als het gaat om 'ernstige situaties'. (De rechtspraak accepteert onmiddellijke sluiting van woningen in bepaalde, ernstige gevallen. De toelichting van de wet vermeldt namelijk dat een eerste waarschuwing uitgangspunt is, waarvan in ernstige gevallen mag worden afgeweken. Vgl. o.a. de uitspraak van de Afdeling van 6 augustus 2014, 201310662/1/A3.) Het minimum-arrangement van het RSIV stelt onmiddellijke sluiting van woningen voor als het gaat om harddrugs. Om twijfel hierover weg te nemen stelt het RSIV een zogenaamde indicatorenlijst ten aanzien van het al dan niet sluiten van *woningen* voor, waarin wordt toegelicht wanneer het gaat om een 'ernstige situatie'. De indicatorenlijst bevat aspecten die relevant zijn bij de afweging of, gegeven de feiten en omstandigheden, het geval daadwerkelijk ernstig genoeg is om direct over te kunnen gaan tot sluiting. Ook op basis van een enkele daarbij genoemde omstandigheid kan sprake zijn van een voldoende ernstige situatie om direct over te gaan tot sluiting. De indicatorenlijst is onderdeel van deze beleidsregel (bijlage 2). Ten opzichte van het handavingsarrangement van het RSIV is zij aangevuld met

k. Overige feiten of omstandigheden die duiden op drugshandel in georganiseerd verband. Dit kunnen bijvoorbeeld verklaringen of meldingen zijn van getuigen, omwonenden, gebruikers, handelaren e.d.

Deze aanvulling wordt ook gehanteerd in o.a. de beleidsregels van de gemeenten Delft en Zoetermeer, en leidt dus tot verdergaande harmonisatie. De indicatorenlijst heeft een alternatief maar geen cumulatief karakter. Zij is ook niet uitputtend, maar nadrukkelijk een hulpmiddel.

Spoedsluiting

Een spoedeisende situatie kan worden beoordeeld aan de hand van de hierboven genoemde (en in de bijlagen opgenomen) indicatorenlijst. Als zich een spoedeisende situatie voordoet kan een bevel tot sluiting worden gegeven voor een periode van ten hoogste twee weken. Het bevel van de burgemeester kan direct en mondeling worden bekendgemaakt, en wordt zo spoedig mogelijk daarna schriftelijk bevestigd (besluit). Deze maatregel is bedoeld om de situatie te bevriezen, zodat gelegenheid ontstaat om een gedegen onderzoek te doen naar de exacte feiten en omstandigheden van het geval. Ook kan deze periode worden benut om een bestuurlijke rapportage op te stellen, aan de hand waarvan de definitieve maatregel kan worden bepaald.

Feitelijke sluiting

Bij de toepassing van bestuursdwang wordt gekozen voor het sluiten van de hele woning of het hele lokaal. Dit is de meest effectieve manier om een einde te maken aan de met de Opiumwet strijdige situatie. Als sprake is van handel in een woning waarin kamerverhuur plaatsvindt en de drugshandel slechts in een van de verhuurde kamers is geconstateerd, dan kan een gedeeltelijke sluiting van de woning worden overwogen. De sluiting vindt plaats door het aanbrengen van een slot en een op de deur achtergelaten plakkaat, dat vermeldt dat de woning of het lokaal op last van de burgemeester is gesloten en verzegeld. Verbreking van de verzegeling is een misdrijf op grond van artikel 199 van het Wetboek van Strafrecht.

Het plaatsen van een nieuwe huurder of het verkopen van de woning of het lokaal tast de sluitingsbevoegdheid niet aan. De sluiting is feitelijk van aard en brengt mee dat de woning of het lokaal door niemand mag worden betreden gedurende de sluitingstermijn.

Als er sprake is van minderjarige bewoners of betrokkenen wordt een melding gedaan bij "Veilig Thuis Haaglanden". Betrokkenen dienen in beginsel zelf voor hun huisraad, huisdieren of alternatieve huisvesting te zorgen.

Opheffen sluiting

Op verzoek van belanghebbende(n), mits schriftelijk en gemotiveerd, kan het besluit tot sluiting worden ingetrokken. Absolute voorwaarde voor die opheffing is dat het aannemelijk moet zijn dat de situatie zich niet herhaalt of kan herhalen.

Tweesporenbeleid: strafrechtelijk en bestuursrechtelijk

Strafrechtelijke sancties richten zich op bij de verkoop (handel) betrokken personen. Het beëindigen of opheffen van de illegale verkooppunten wordt daarmee niet bereikt. Bestuursrechtelijke maatregelen richten zich wel op de bij de verkoop betrokken woningen of lokalen. Met het OM en de politie wordt samengewerkt om naast de strafrechtelijke vervolging bestuurlijke handhaving te laten plaatsvinden.

'Schakeldocument' daarbij is het *hennepinformatiebericht* of, in een meer uitgewerkte vorm, de *bestuurlijke rapportage* van de politie. (Een hennepinformatiebericht is grotendeels gelijk aan een bestuurlijke rapportage. Zij wordt dan kort na de ontmanteling van een hennepkwekerij opgesteld.

De bestuurlijke rapportage is vollediger, o.a. ten aanzien van een beschrijving van de verdachten in de zaak. Maar beide documenten bevatten een beschrijving van de aard van de overtreding (hoeveelheid drugs). Primair is de rapportage bedoeld voor strafrechtelijke handhaving, maar door toepassing van bestuursrechtelijke handhaving worden bereikt dat de woning of het lokaal worden gesloten en zo worden afgesneden van (verdere) criminele activiteit. In dit bericht adviseert de politie om wel of niet over te gaan tot bestuursrechtelijke handhaving (sluiting). Het hennepinformatiebericht of de bestuurlijke rapportage bevat onder meer een beschrijving van de aangetroffen hoeveelheid drugs. Let wel, het *aanwezig zijn* van die hoeveelheid vormt voldoende bewijs. De handel zelf hoeft niet te worden bewezen maar kan worden aangenomen. Ten aanzien van woningen kan de onderbouwing van het advies worden uitgebreid, bijvoorbeeld met informatie verkregen uit de Lokale Kamer.

Convenantpartners

De aanpak van hennepcultuur vindt plaats in een verband tussen verschillende partners, die zijn benoemd in het in paragraaf 1 genoemde convenant van 17 januari 2012. Als blijkt dat een hennepkwekerij zich bevindt in een pand (woning of ruimte) van een woningcorporatie of andere verhuurder stelt de politie die verhuurder/eigenaar op de hoogte van de geconstateerde overtreding. De verhuurder is dan, op grond van het geldende huurcontract, gerechtigd om het huurcontract te ontbinden.

De politie neemt ook initiatief met betrekking tot de lokale energieleverancier, Stedin. Deze stopt vervolgens met de distributie van gas en elektriciteit. Langs deze weg wordt ook de risico-zetting in relatie tot kortsluiting en brandgevaar beëindigd.

Door middel van het in de vorige paragraaf genoemde hennepinformatiebericht of de bestuurlijke rapportage kan de politie de gemeente (ergo de burgemeester) verzoeken om een bestuurlijke maatregel op te leggen, zoals bedoeld in dit beleid.

Handhavingmatrix

Het Regionaal Samenwerkingsverband Integrale Veiligheid (RSIV) heeft op basis van een inventarisatie uit de regionale eenheid Den Haag een handhavingmatrix opgesteld. De Gemeente Leidschendam-Voorburg hanteert variant 1 van deze matrix. In die variant wordt onderscheid gemaakt tussen harddrugs, softdrugs en hennepkwekerijen of de productie van drugs. Op grond van de voorgaande overwegingen is de hieronder weergegeven handhavingmatrix opgesteld ten aanzien van de bevoegdheid uit hoofde van artikel 13b van de Opiumwet. De matrix is uitgewerkt ten behoeve van lokalen en woningen.

Tabel 1. Lokalen

Overtredingsvorm	Harddrugs	Softdrugs	Hennepkwekerij/drug laboratorium
1e overtreding	Sluiting voor 3 maanden.	Sluiting voor 3 maanden.	Sluiting voor 6 maanden.
2e overtreding	Binnen 3 jaar, sluiting voor 6 maanden.	Binnen 3 jaar, sluiting voor 6 maanden.	Binnen 3 jaar, sluiting voor 12 maanden.
3e overtreding	Binnen 3 jaar, sluiting voor onbepaalde tijd. Indien van toepassing intrekken vergunning.	Binnen 3 jaar, sluiting voor 12 maanden.	Binnen 3 jaar, sluiting voor onbepaalde tijd. Indien van toepassing intrekken vergunning.

Tabel 2. Woningen

Overtredingsvorm	Harddrugs	Softdrugs	Hennepkwekerij/drugslaboratorium
------------------	-----------	-----------	----------------------------------

1e overtreding	Sluiting voor 3 maanden.	Waarschuwing.	Toepassing bouw- en woonregelgeving (en zo nodig waarschuwing art. 13b). Indien aanleiding hiertoe, bestuurlijke boete en/of sluiting 3 maanden.
2e overtreding	Binnen 3 jaar, sluiting voor 6 maanden.	Binnen 3 jaar, sluiting voor 3 maanden.	Binnen 3 jaar, sluiting voor 6 maanden.
3e overtreding	Binnen 3 jaar, sluiting voor 12 maanden.	Binnen 3 jaar, sluiting voor 6 maanden.	Binnen 3 jaar, sluiting voor 12 maanden.

Bouw- en woningregelgeving

Behalve bestuursrechtelijke handhaving op basis van de Opiumwet kan ook bestuursrechtelijk worden opgetreden op grond van de bouw- en woningregelgeving. De bevoegdheid hiertoe berust bij het college van burgemeester en wethouders.

Bovenstaande maatregelen en het beleid hierop laten onverlet dat het college een handhavingsbesluit kan nemen ten aanzien van de bouwtechnische staat van de woning of het lokaal (bijvoorbeeld brandveiligheid, constructieveiligheid). Ook kan handhaving volgen ten aanzien van het *gebruik* van de woning of het lokaal, bijvoorbeeld waar dit afwijkt van het bestemmingsplan. Het college kan, naar gelang de ernst van de situatie, een last onder bestuursdwang of een last onder dwangsom opleggen. Als de situatie dit vereist kan ook worden besloten tot een spoedmaatregel (zie paragraaf 11). Behalve sluiting kan dit inhouden het door de gemeente herstellen van een gevaarlijke situatie, op kosten van de overtreder(s).

Wet Bibob

Naast de toepassing van artikel 13b Opiumwet en het handhavingsinstrumentarium op het terrein van de bouw- en woonregelgeving hebben het college van B&W en burgemeester nog een aantal andere instrumenten ter beschikking met het oog op de aanpak van drugscriminaliteit, namelijk de Wet Bibob. Op grond van de wet Bibob kan het bevoegd bestuursorgaan vergunningen en/of subsidies weigeren of intrekken, indien een ernstig gevaar bestaat dat daarmee strafbare feiten worden gepleegd of uit strafbare feiten verkregen voordelen worden benut. De wet Bibob heeft betrekking op (niet limitatief) APV-vergunningen, aanbestedingen, subsidies en vastgoedtransacties (voor zover vallend onder de reikwijdte van deze wet). In het kader van de bestuurlijke aanpak van drugscriminaliteit biedt de wet Bibob een groot aantal mogelijkheden. Het college van B&W en de burgemeester geven in het kader van de bestuurlijke aanpak van drugscriminaliteit uitvoering aan de Wet Bibob.

Afwijkingsbevoegdheid

Dit beleid is een beleidsregel als bedoeld in artikel 4:81 van de Awb. Op grond van artikel 4:84 van de Awb kan van dit beleid worden afgeweken (inherente afwijkingsbevoegdheid)

Deze beleidsregel treedt in werking op de eerste dag na de datum van bekendmaking en wordt aangehaald als “Beleidsregel artikel 13b Opiumwet”.

Aldus vastgesteld op 25 september 2017 in Leidschendam,

de burgemeester van Leidschendam-Voorburg,

K. Tigelaar

Bijlagen:

1. Regionaal Handhavingsarrangement (RSIV, maart 2016)
2. Indicatorenlijst

Bijlage 2: Indicatorenlijst

Behoort bij: Damoclesbeleid Gemeente Leidschendam-Voorburg, Beleidsregel artikel 13b Opiumwet.

- A. De hoeveelheid aangetroffen middelen als bedoeld in lijst I en/of II van de Opiumwet.
Uit het aantreffen van een handelshoeveelheid drugs in een pand mag het ernstige vermoeden worden ontleend, dat de daar aanwezige drugs bestemd zijn voor verkoop, aflevering of verstrekking. Uitgangspunt is dat bij de aanwezigheid van een handelsvoorraad sprake is van een ernstige situatie en tot sluiting kan worden overgegaan. Dit laatste gebeurt in ieder geval, indien sprake is van een handelsvoorraad harddrugs. Bij het aantreffen van een hoeveelheid softdrugs van 30 gram of minder wordt in beginsel volstaan met een waarschuwing, tenzij er sprake is van een of meer van de hieronder genoemde verzwarende omstandigheden. Bij een grotere hoeveelheid softdrugs dan 30 gram in de woning is er sprake van een ernstige situatie en kan tot sluiting worden overgegaan.
- B. De mate waarin de woning betrokken is bij, dan wel bekend staat als pand waar drugshandel of drugsbezit aanwezig is.
Hierbij kan worden gedacht aan (waarnemingen van) aanloop van personen, die met drugshandel en/of drugsgebruik in verband kunnen worden gebracht; het aantreffen van attributen, die op handel in verdovende middelen wijst zoals weegschalen, grote hoeveelheden cash geld, versnijdingsmiddelen en verpakkingsmaterialen.
- C. Er is sprake van gewelds- of andere openbare orde delicten.
- D. Er is sprake van een of meer (vuur)wapen(s)/verboden wapenbezit als bedoeld in de Wet Wapens en Munitie.
- E. Er is een vermoeden dat de bewoner(s)/betrokkenen verkeert/verkeren in kringen van personen met antecedenten
Hierbij kan worden gedacht aan antecedenten in het kader van de Opiumwet of de Wet Wapens en Munitie, maar ook antecedenten op het gebied van geweld jegens personen of zaken, zoals mishandeling en bedreiging kunnen een rol spelen.

- F. Er is sprake van recidive (binnen 3 jaar na de vorige overtreding).
- G. Er is sprake van een combinatie van middelen als bedoeld in lijst I en lijst II van de Opiumwet.
- H. De mate van overlast, gevaar voor de omgeving en risico voor omwonenden.
- I. Aannemelijkheid dat de woning niet overeenkomstig de woonfunctie wordt gebruikt.
- J. Aannemelijkheid dat behalve de woning of het daarbij behorende erf nog een of meer locaties betrokken is/zijn bij drugshandel.
- K. Overige feiten of omstandigheden die duiden op drugshandel in georganiseerd verband. Dit kunnen bijvoorbeeld verklaringen of meldingen zijn van getuigen, omwonenden, gebruikers, handelaren e.d.